

**UCHWAŁA NR II/11/2024
RADY GMINY WIZNA**

z dnia 29 maja 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Wizna

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2024 r., poz. 609 z późn.zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572 z późn.zm.) uchwala się, co następuje:

- § 1. Po rozpatrzeniu skargi K.K na Wójta Gminy Wizna, skargę uznaje się za niezasadną.
- § 2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.
- § 3. Odpis uchwały wraz z uzasadnieniem doręczyć skarżącemu.
- § 4. Uchwała wchodzi z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Mirosław Ruszczyk

UZASADNIENIE

W związku ze skargą Pana K.K. na działania Wójta Gminy Wizna Pana Mariusza Soliwodę dotyczące nieruchomości (drogi gminnej) położonej w Rutkach, oznaczonej numerem 252 stanowiącej własność Gminy Wizna, graniczącą z nieruchomością oznaczoną numerem 131 (własność żony skarżącego), wyjaśniamy co następuje.

Należy wskazać, że Wójt Gminy Wizna zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt. 4) jest zarządcą dróg gminnych. Do zadań zarządcy drogi należą zadania szczegółowo wymienione w art. 20 ww. ustawy, w tym przeprowadzanie okresowych kontroli stanu dróg, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników czy zarządzanie bezpieczeństwem dróg.

Po otrzymaniu w dn. 6.11.2020 r. podania z podpisami mieszkańców m. Rutki o wyznaczenie pasa drogowego drogi nr 105618B pomiędzy działkami 130 i 131 obręb Rutki, Wójt Gminy Wizna zlecił wykonanie czynności geodezyjnych uprawnionemu geodecie na podstawie umowy nr 2/2020 z dn. 19.02.2020

Przy czym opady atmosferyczne nie wpływają na wykonanie czynności przez geodetę (geodeta ponosi odpowiedzialność za jakość i prawidłowość przeprowadzonych prac), a Wójt nie jest podmiotem uprawnionym w sprawie zlecania badań grafologicznych podpisów na dokumentach, które wpływają do Urzędu Gminy. Wniosek mieszkańców m. Rutki spełniał wszystkie wymagania formalne do zainicjowania dalszego postępowania. Zatem Wójt Gminy Wizna jako zarządca dróg publicznych, w sposób należyty wywiązywał się z obowiązku przeciwdziałania niszczeniu dróg przez ich użytkowników określonego w art. 20 pkt 12 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 320).

Co do zarzutów przedstawionych w skardze, a dotyczących czynności podejmowanych w latach 1991 – 1992 co do drogi gminnej, wskazać należy, iż przedmiotem skargi są działania obecnego Wójta Gminy Wizna Pana Mariusza Soliwody, który we wskazanym przez skarżącego okresie nie wykonywał funkcji wójta. Zatem ocena działań obecnego Wójta nie może dotyczyć czynności podejmowanych przez poprzednich włodarzy gminy. W konsekwencji nie sposób odnieść się do zarzutów opisywanych w pkt. 1) – 5) skargi. Dodatkowo wskazać należy, że skarżący nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swoich twierdzeń w tym zakresie.

Co ważne, wszystkie zarzuty dotyczące granicy pomiędzy nieruchomością gminą oznaczoną numerem 252 (droga gminna) a nieruchomością oznaczoną numerem 131, były już przedmiotem badania przez Sąd Rejonowy w Łomży I Wydział Cywilny, który postanowieniem z dnia 22 marca 2022 r., sygn. akt I Ns 206/21, rozgraniczył obie nieruchomości ustalając prawidłowy przebieg granicy. Materiałem dowodowym w sprawie były m.in. wyniki prac geodetów, których dotyczy skarga. Postanowienie to zostało zaskarżone przez skarżącego. Sąd Okręgowy w Łomży oddalił apelację skarżącego. Oba postanowienia są prawomocne. W konsekwencji Rada Gminy Wizna nie jest organem uprawnionym do podważania ustaleń poczynionych w postępowaniu rozgraniczeniowym. Zgodnie z wynikiem postępowania sądowego, Gmina Wizna wezwała właściciela nieruchomości oznaczonej nr 131 o wydanie bezprawnie zajmowanej części nieruchomości gminnej (drogi gminnej) w zakresie ustalonym przez sąd, co wiąże się z koniecznością rozbiórki bezprawnie postawionego ogrodzenia na działce gminnej (co jest konsekwencją prawomocnego wyroku rozgraniczeniowego).

W zakresie zarzutów skargi dotyczących Pani sołtys Sołectwa Rutki skarżący również nie przedstawia żadnych dowodów. O powoływaniu się przez organ na przepisy z lat 60'tych nie sposób dyskutować, kiedy ustawa Kodeks postępowania administracyjnego pochodzi z 14 czerwca 1960 r. i jest podstawowym aktem prawnym w trybie którego działają organy administracji samorządowej. Natomiast ustawa o samorządzie gminnym istotnie weszła w życie 8 marca 1990 r. jednak jej obowiązującym dziennikiem ustaw nie jest jak podaje skarżący Dz. U. nr 32, poz. 181, a zależnie od daty używania ustawy, obecnie jest to Dz. U. z 2023 r., poz. 40.

Nie jest znany organowi wyrys, o którym w pkt 11 pisze skarżący; jednak dostępność do portalu IntraEwid, którą organ posiada pozwoliła ustalić, iż co najmniej od początku tej sprawy, tj. od złożenia pisma z podpisami mieszkańców w dn. 6.11.2020 r., do którego dołączony był wydruk z tego portalu istnieje kwestia sporna posadowienia przez skarżącego ogrodzenia swojej nieruchomości (a która rozstała już prawomocnie rozstrzygnięcia postanowieniem sądu, o czym powyżej), czego nie można wywnioskować na innych przyległych nieruchomościach.

Działania Wójta w stosunku do dróg publicznych reguluje ustawa z dn. 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 4 zarządcą dróg gminnych jest wójt, natomiast art. 20 ustawy reguluje zadania zarządcy drogi, co przekłada się na jego działania. Postępowanie prowadzone jest zgodnie z ustawą z dnia 14.06.1960 r. KPA w dni robocze, w sposób chronologiczny i zgodnie z poczynionymi ustaleniami, niezależnie od daty ich wystąpienia, więc zarzut wysyłania pism w okresie świątecznym nie ma tu żadnego znaczenia.

Droga na tym odcinku nie była remontowana w czasie kadencji obecnego wójta, a jedynie na bieżąco była utrzymywana jest przejezdność poprzez równanie i profilowanie nawierzchni z ewentualnym uzupełnieniem jej ubytków.

Rozbiórka ogrodzenia wynikała z decyzji nr 10/2023 wydanej dn. 4.09.2023 r. m.in. po otrzymaniu prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Łomży Sygn. akt I Ca 127/22, wydanego na apelację złożoną przez właścicielkę w sprawie o rozgraniczenie, z którego wyraźnie wynika, że przebieg granicy pomiędzy nieruchomościami ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży Sygn. akt I Ns 206/21 z dn. 22.03.2022 r. jest prawidłowy i prawnie obowiązujący. Jak twierdzi skarżący Wójt nakazał rozbiórkę ogrodzenia, której skarżący nie mógł przeprowadzić uzasadniając to tym, że w temp. wynoszącej -15°C-17°C nie ma możliwości jego ponownego ustawienia. Jednakże ww. decyzja dotyczyła jedynie samej rozbiórki, a ona sama jest jak najbardziej możliwa. Natomiast po usunięciu ogrodzenia droga zostanie doprowadzona do stanu jej przejezdności, bez uwag ze strony osób postronnych.

Wniosku o wycinkę drzew właścicieli nieruchomości nie zarejestrowano w książce korespondencji przychodzącej, w związku z tym postępowanie w przedmiotowej sprawie nie zostało wszczęte.

Z uwagi na powyższe skargę należy uznać za niezasadną.

Zgodnie z art. 239 § 1 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.